

INFLUENȚA ÎNVĂȚĂMÂNTULUI ONLINE ASUPRA RELAȚIEI ELEV-ELEV

*Oxana POPOVICI (EFTODI),
Facultatea Psihologie, Științe ale Educației,
Sociologie și Asistență Socială*

CZU: 373.3/5.018.43:37.064

oxanika15@gmail.com

Pandemia de coronavirus reprezintă criza globală de sănătate definitorie pentru timpurile noastre și una din cele mai mari provocări de după cel de-al doilea război mondial.

Acest virus a influențat practic toate sferele vieții umane. Procesul instructiv-educativ este una dintre cele mai afectate în această perioadă, prin faptul că a suportat schimbări majore în modalitatea de predare.

La 11 martie 2020 autoritățile din Republica Moldova, alături de cele din întreaga lume, au închis toate școlile ca măsură de răspuns la apariția virusului SARS-COV-2. Astfel, aproximativ 434.000 elevi din toate școlile, de la toate nivelurile de învățământ au fost nevoiți să stea acasă.

Această problemă a pus instituțiile de învățământ în situația de a căuta modalități de rezolvare referitor la desfășurarea în continuare a procesului de învățământ. Astfel, a fost luată decizia de a organiza învățarea la distanță ca modalitate de instruire și formare, școlile fiind autorizate să ofere oportunități de învățare la distanță.

Ca formă de predare-învățare apare noțiunea de lecție online/e-learning. Conform dicționarului Cambridge termenul **e-learning** este definit ca „*Învățare realizată prin studiu de acasă, utilizând computere și cursuri furnizate prin internet*”[1].

Școala online a reprezentat și reprezintă în continuare, o provocare pentru toți cei implicați în procesul educațional, atât la nivel de macrosistem – tot globul Pământesc, cât și la nivel de microsistem – țara noastră. Trecerea de la formula „față în față” la modalitatea „online” de livrare a educației, a presupus o pliere pe cerințele impuse de urgență, dar și o „cotitură” didactică și de paradigmă.

Școala care până acum era mediu de dezvoltare, astăzi apare mai mult ca noțiune de organizator al unui orar declanșat de către profesor-elev

și este completată de mijloacele tehnice ale acestora – ceea ce permite interacționare și interrelaționare.

În acest context, învățarea desfășurată la distanță le-a permis elevilor să-și continue studiile, iar profesorilor să-și desfășoare activitatea și să îndeplinească planul de învățământ.

Însă, studiile online nu sunt un substituit perfect al lecțiilor desfășurate în sala de clasă, cu prezența nemijlocită a profesorilor și educabililor.

Grupul Operațional pentru Educație ONU cu privire la COVID-19 evidențiază că „Mersul la școală înseamnă mai mult decât mersul într-un loc unde înveți lucruri noi. Pentru mulți copii, școlile oferă, de asemenea, acces la mâncare, o cale de evadare din familii disfuncționale sau unica oportunitate de a socializa și reduce timpul petrecut în fața ecranelor, de a interacționa cu alții și a construi relații. Școlile reprezintă locurile în care profesorii pot identifica din timp problemele legate de familie, inclusiv violența în familie, sănătatea, problemele comportamentale și altele, oferind astfel la o etapă timpurie sprijinul necesar copiilor” [2, p. 3].

Ambianța școlară este factorul motivațional al unei instruiți eficiente, deci nu doar profesorul influențează asupra atmosferei emoționale a elevului, dar și inventarul, locația, climatul psihologic și interrelațional cu cei de alături pun o amprentă puternică pe elev.

Relația elev-elev este o constantă cheie a reușitei școlare, în particular la vârsta adolescentină, luând în considerație și calitatea acesteia care diferă în funcție de gen, de situația economică, de comportament.

Trebuie de evidențiat faptul că o relație pozitivă în colectiv duce la rezultate ridicate.

Dacă în clasă elevul socializează, aderă la un colectiv cu membrii de aceeași vârstă, își formează un spirit competitiv, de cooperare, preia/învață anumite comportamente, valori, bunuri, informații și se manifestă ca individualitate sau cum ne propune cercetătorul rus Talanciuc N. M. „Colectivul de elevi servește drept un spațiu de antrenament pentru pregătirea elevilor de a realiza rolurile sociale de adult... procesul educativ desfășurat în clasa de elevi trebuie să posedă un caracter social intercultural, axat pe promovarea valorilor general-umane” [3, p. 20]. Pornind de la această axiomă, evidențiem faptul că lecțiile la distanță devin o piedică enormă în acest sens.

Sistemul de învățământ se confruntă cu anumite blocaje ce pot apărea în cadrul acestor tipuri de lecții, precum: deficiențele tehnice, lipsa unui

instrumentariu complet al unor actanți implicați în proces, întreruperea curentului electric, viteza mică a internetului, probleme de ordin ergonomic și totodată lipsa unei educații comportamentale la așa tipuri de lecție.

Perioada de izolare le-a creat, atât elevilor, cât și profesorilor stări de depresie, anxietate, frică și singurătate. Aceștia, la fel ca și toată lumea, au rămas unu la unu cu problemele lor.

Prin urmare, trecerea la învățământul online le-a lezat elevilor posibilitatea de a interacționa cu semenii, de a stabili relații, de a acorda întrebări în caz de neclaritate și a primi răspunsuri, de a fi parte a societății și de a acționa conform normelor și principiilor cerute de aceasta.

Referințe bibliografice:

1. <https://dictionary.cambridge.org/ru> (vizitat pe 24.12.2021).
2. Grupul Operațional pentru Educație ONU cu privire la COVID-19. *Învățământul și situația COVID-19 în RM*. August 2020, 16 p.
3. ТАЛАНЧУК, Н. М. *Архитектоника воспитательного процесса: современная концепция и теория воспитания*. Казань: ПН СССР, 1990, 71p.

Recomandat
Nina BÎRNAZ, dr., conf. univ.